

[Prieme.]

ønskede at give det Udseende af, saaledes, at enhver Importør her i Landet kan faa 45 pCt. af sin Import i 1931. Jeg tror ikke, det ærede Medlem tjener noget godt Formaal ved at give det Udseende af, at saaledes er det. Der er tværtimod en lang Række Varer, for hvilke der overhovedet ikke bevilges Import her til Landet. (*Jørgen Jørgensen*: Det sagde jeg jo ogsaa). Nej, det sagde det ærede Medlem ikke. Det ærede Medlem var paa dette som paa andre Omraader, hvad jeg snart skal bevise, ret uvidende om Forholdenes virkelige Beskaffenhed.

Det ærede Medlem nævnte nemlig ogsaa noget om Nyimportørerne og sagde i denne Forbindelse, at der burde gives Importtilladelse til en lang Række Nyimportører, i højere Grad end det allerede var sket. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at der for visse Varer og paa forskellige Omraader er givet flere Importører Tilladelse til at importere end i 1931. Og jeg vil gerne henstille til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen at læse den Beretning, der er afgivet af det Udvalg, der var nedsat til Lovens Revision; dér vil det ærede Medlem paa Side 16 nederst finde oplyst, at det samlede Antal Importører andrager 18 000 forskellige Firmaer eller Personer, hvoraf dog kun ca. 8 000 synes at drive regelmæssig Importvirksomhed. Det ærede Medlem er altsaa saavel paa dette Omraade som med Hensyn til de 45 pCt. ret uvidende om, hvad det egentlig er, der foregaar.

Det er i Grunden ret betegnende for det Arbejde, der foregaar i dette høje Ting, at der kan forelægges et Lovforslag som det foreliggende, hvis fornemste Opgave er at forøge Eksporten af Landbrugsprodukter og samtidig forøge den hjemlige Produktion. Jeg vil gerne rette den Forespørgsel, som jeg tidligere har rettet, til den højtærede Handelsminister, og jeg vil ogsaa gerne rette den til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, som jo i hvert Fald foregiver at vide god Besked, hvorledes man paa samme Tid kan fremme disse to modstridende Interesser, og jeg haaber, at det i denne Omgang skal lykkes mig at faa et Svar.

Lige saa vel som den højtærede Handelsminister var af den Opfattelse, at vi skulde holde vore traktatlige Forpligtelser over for England og søge at naa det Resultat, der er forudsat i Traktaten med England, saaledes gaar jeg ud fra, at det ogsaa er den højtærede Ministers Opfattelse, at vi ikke skal afslutte Traktater med andre Lande, Tyskland f. Eks., uden at disse Traktater ogsaa holdes. Jeg

ved godt, at der af og til føres nogen Diskussion om, hvorledes den Traktat, vi har sluttet med Tyskland, egentlig skal forstås, og jeg ved ogsaa, at man af og til søger at komme uden om den Kendsgerning, at man har lovet at aftage Varer fra Tyskland i Forholdet 2 til 1. Det er imidlertid en Kendsgerning, at den danske Gesandt i Tyskland i et Nytaarsinterview i Aar har udtalt til de tyske Blade, at den danske Regering har paataget sig en saadan Forpligtelse over for Tyskland.

Naar nu Danmarks Salg til Tyskland i de kommende Maaneder og forhaabentlig langt ud i Fremtiden former sig paa den Maade, som det er sket i September, og som jeg ogsaa har klarlagt, det vil gaa i Oktober, saa vil jeg gerne have at vide, paa hvad Maade den højtærede Handelsminister har tænkt sig at lægge denne Import — for det kan vel kun blive Industriprodukter, vi skal importere fra Tyskland —, og hvorledes den højtærede Minister tænker sig, at denne Lov saa kan bruges til at fremme Produktionen herhjemme.

Jeg tror, at det af Hensyn saavel til Industrien som til Befolkningen, der paa mange Omraader maa betale ganske urimelige Priser for de Varer, der importeres, vilde være gavnligt, om Handelen fik Lov til at gøre sine Indkøb de Steder, hvor man køber bedst. Jeg tror, at Landets Betalingsbalance vilde lettes i ganske betydelig Grad, og at Kronens Værdi ikke derfor vilde lide noget Skaar, tværtimod er jeg af den Opfattelse, at Kronens Værdi snarere vilde bedres under frie Forhold, end at det modsatte vilde blive Tilfældet.

Jeg tror, det vilde være gavnligt, om ærede Medlemmer af Tinget vilde tænke lidt nærmere over det, jeg her har sagt, tænke over, hvorledes det vil gaa med Udviklingen herhjemme samfundsmæssigt set, hvis den Traktat, vi har indgaaet med Tyskland, skal holdes, hvorledes det vil være muligt at opfylde den dobbelte Mission: dels at fremme Eksporten af Landbrugets Produkter, dels at øge den hjemlige Produktion. Jeg tror ikke, at man med den Lov, som den højtærede Handelsminister har forelagt, eller med nogen anden Lov kan opnaa det Resultat, man tilsigter.

Hvis der var levnet mig mere Tid, end der er, vilde jeg her fra Talerstolen have begrundet det Lovforslag, som Handelens Repræsentanter i Afviklingsudvalget har fremsat. Det foreligger imidlertid for ærede Medlemmer i den Beretning, som er afgivet af Udvalget, og jeg vil gerne henstille til ærede Medlemmer at gøre sig bekendt med